

מִמֶּנּוּ וּבְשׁוּעוֹ אֱלֹהֵי שְׁמֹעַ: כו מֵאַתָּה תַחֲלֹתִי בְקָהֶל רַב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נִגְדַי יִרְאִיו:
 כז יֵאָכְלוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁבְּעוּ יַחֲלֹלוּ יְהוָה: ^ל הֲרִישׁוּ יַחֲוֵי לְבַבְכֶם לְעַד: כח יִזְכְּרוּ
 וַיֵּשְׁבוּ אֶל יְהוָה: ^ל כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפַּחֹת גּוֹיִם: כט כִּי
 לִיהוָה: ^ל חֲמִלּוֹכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם: ל אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כָּל הַשָּׁנִי אֶרֶץ לְפָנָיו
 יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרַי וְנַפְשׁוֹ לֹא חָיָה: לא זָרַע וַעֲבָדְנוּ יִסְפַּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר: לב יִבְאוּ
 וַיְגִידוּ צַדִּיקְתּוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

— זוהר תהלים —

בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, וְהִעֲמִידוֹ עַל עֲמֻדוֹ, עַל
 עֲמוּד אֶחָד. מַה הוּא? הוּא צַדִּיק יְסוּד
 עוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁבְּרָא הַתְּשׁוּבָה, הַתְּנוּצֵץ אִוֵּר
 מִמֶּנּוּ, וְהָאִוֵּר הַהוּא הַבְּהִיר וְהָאִוֵּר מְסוּף
 הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְכִי נִבְרָא הָעוֹלָם. רָאֵהוּ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִסְתַּכֵּל בְּרִשְׁעִים
 הַעֲתִידִים לְבֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְגִנְזוּ לְעוֹלָם
 הַבָּא לְצַדִּיקִים. וְאִם תֹּאמַר, הוֹאִיל וְהוּא
 עֲתִיד לְגִנְזוֹ, לְמָה בְּרָאוֹ? אֵלֶּא כְּשֶׁבְּרָא
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִוֵּר זֶה, לֹא בְּרָאוֹ אֵלֶּא
 לְבֹרֵא כִּי אֶת הָעֶפְרַי (הָעוֹלָם). וְנִסְתַּכֵּל וְרָאֵה
 שְׁעֲתִידִים רִשְׁעִים לְבֹא, וְגִנְזוּ לְצַדִּיקִים
 לְעוֹלָם הַבָּא. וְעוֹד הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִנְזוּ, כִּי הָעוֹלָם
 מִתְקַיֵּם. כִּי יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ? אֵלֶּא אָמַר,
 בְּאוֹר אַחַר הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ. וְהוּא כְּמוֹ חוּט
 הַיּוֹצֵא מֵאוֹר גָּדוֹל, וְהָעוֹלָם כִּי מִתְקַיֵּם.
 וְהוּא עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשִׁלִּי י)
 וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וּמִמֶּנּוּ הַשְּׁתִּיל וַיֵּצֵא זָרַע
 דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים כב) 'זָרַע
 יַעֲבָדְנוּ יִסְפַּר לָהּ לְדוֹר'. הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם
 פט) וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי. וְכָל זָרַעוֹ שֶׁל דָּוִד,
 מִצַּדִּיק זֶה יֵצֵא. כְּעִנְיֵן זֶה - (מְשִׁלִּי טז) כָּל
 פֶּעַל ה' לְמַעֲנֶהוּ.

מִתְחַזְקִים עַל הָעֲנָוִים, אֲזִי בּוֹכִים וְגוֹעִים
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב
 אוֹתָם יוֹתֵר מִהַכֵּל. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים כב) כִּי
 לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עֲנִי. וְאִז הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד עַל מַה בָּא הָרָעַב לְעוֹלָם.
 אוֹי לְאוֹתָם הָרִשְׁעִים שֶׁגָּרְמוּ לָזֶה.
 כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם עַל
 קוֹלוֹת הָעֲנָוִים, הִרְחִמָן יִצְיִלְנוּ מֵהֶם
 וּמַעֲלָבוֹנָם, אֲזִי כְּתוּב (שְׁמוֹת כב) שְׁמוּעַ
 אֲשֶׁמַּע צַעֲקוֹתָם. שְׁמוּעַ אֲשֶׁמַּע - שְׁתִּי
 פְּעָמִים, אַחַת לְהַשְׁגִּיחַ עַל קוֹלָם, וְאַחַת
 לְהַפְרֵעַ מֵאוֹתָם שְׁגוֹרְמִים לָהֶם אֵת זֶה. זֶהוּ
 שֶׁכְּתוּב וְשִׁמְעֵתִי כִּי חֲנוּן אֲנִי וְחָרָה אַפִּי
 וְגו'. וְלִכֵּן בְּשַׁעַה שֶׁרָעַב נִמְצָא בְּעוֹלָם, אוֹי
 לְאוֹתָם הָעֲשִׁירִים הָרִשְׁעִים, מִשׁוּם קוֹלָם
 שֶׁל הָעֲנָוִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לֹא בְּרָא הַקְּב"ה אֶת הָעוֹלָם עַד שֶׁבְּרָא אֶת
 הַתְּשׁוּבָה

זָרַע וַעֲבָדְנוּ יִסְפַּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר (כב, לא):
 [זוהר חד-מדרש רות (דף קג.)] שְׁנִינּוּ,
 כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְבֹרֵא הָעוֹלָם,
 הָיָה מַחְרִיט הָעוֹלָם לְפָנָיו, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד,
 עַד שֶׁבְּרָא הַתְּשׁוּבָה. כִּיּוֹן שֶׁבְּרָא הַתְּשׁוּבָה,